

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „K1“ 2014-07-25 SKUNDO**

2014 m. rugsėjo d. Nr. S- (7-152/2014)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininko
komisijos narių

Stepono Vytauto Jurnos
Rasos Stravinskaitės
Editos Veršeliienės – pranešėja
Linos Vosyliienės
Jūratei Dalmantaitei
Mariui Žėbai

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui nedalyvaujant

2014 m. rugsėjo 9 d. posėdyje išnaginėjusi UAB „K1“ (toliau – Pareiškėjas) 2014 m. liepos 25 d. skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2014 m. liepos 10 d. sprendimo Nr. 69-81, n u s t a t ė :

Inspekcija 2014-07-10 sprendimu Nr. 69-81 patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2014-04-01 sprendimo Nr. (04.1)-FR0682-170 dėl 2013-12-27 patikrinimo akto Nr. (04.1)-AU16-29 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 11 410 Lt pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 1 746 Lt PVM delspinigius, 3 423 Lt PVM baudą, 352 Lt mokestį už aplinkos teršimą iš mobilių taršos šaltinių (toliau – mokestis už aplinkos teršimą), 56 Lt mokesčio už aplinkos teršimą delspinigius, 106 Lt mokesčio už aplinkos teršimą baudą, 11 690 Lt gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM) nuo su darbo santykiais susijusių A klasės pajamų, 1 695 Lt GPM nuo su darbo santykiais susijusių A klasės pajamų delspinigius, 3 507 Lt GPM nuo su darbo santykiais susijusių A klasės pajamų baudą, 40 271 Lt pelno mokestį (toliau – PM), 1 671 Lt PM delspinigius, 12 081 Lt PM baudą, 21 Lt įmokas į Garantinį fondą, 25 372,67 Lt valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSD įmokos), 12 686,34 Lt VSD įmokų baudą, 4 480,18 Lt privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos), 2 240,09 Lt PSD įmokų baudą.

Nurodoma, jog Kauno AVMI atliko Pareiškėjo 2010-01-01–2013-06-30 laikotarpio GPM, PVM, PM, mokesčio už aplinkos teršimą, įmokų į Garantinį fondą, VSD įmokų ir PSD įmokų apskaičiavimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą. Vietos mokesčių administratorius nustatė, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu už 55 487 Lt (be PVM) įsigijo prekių ir paslaugų (maisto produktų, bilietų į kino teatrus, spektaklius ir kitus pramoginius renginius,

vyriškos ir moteriškos avalynės parduotuvėse bei vyriškos ir moteriškos aprangos firminėse rūbų parduotuvėse, prekių vaikui, paslaugų sanatorijose, maitinimą kavinėse, asmeninės higienos reikmėms naudojamų prekių bei alkoholio, taip pat statybinių medžiagų, baldų ir buitinių elektronikos prietaisų), kurios nesusijusios su Pareiškėjo faktiškai vykdyta ekonomine veikla – paruošiamieji žemės kasimo darbai tiesiant kelius, žemės kasimo darbai statybos aikštelėse. Todėl konstatavo, jog Pareiškėjas nepagrįstai 55 487 Lt priskyrė leidžiamiems atskaitymas, nepagrįstai minėtų prekių 11 410 Lt pirkimo PVM įtraukė į PVM atskaitą bei nepagrįstai nuo Pareiškėjo direktoriaus K. M. gautų 55 487 Lt pajamų natūra neapskaičiavo GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų.

Kauno AVMI taip pat nustatė, kad Pareiškėjas kasos knygoje atvaizdavo asocijuotam asmeniui (100 proc. Pareiškėjo akcininkui) K. M. suteiktas 2012-06-15, 2012-07-31, 2012-08-31, 2012-09-28, 2012-12-31 paskolas bendrai 850 000 Lt sumai, nuo kurių neskaičiavo palūkanų. Vietos mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjo su asocijuotu asmeniu K. M. vykdyti paskolų gavimo sandoriai buvo sudaryti ne tikrąja rinkos kaina. Kauno AVMI, vadovaudamasi Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 73-3085, toliau – GPMĮ) 15 straipsnio, Pelno mokesčio įstatymo (Žin., 2001, Nr. 110-3992, toliau – PMĮ) 40 straipsnio, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004-04-09 įsakymu Nr. 1K-123 patvirtintų Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 40 str. ir Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 15 str. 2 dalies įgyvendinimo taisyklių (toliau – Taisyklės) nuostatomis bei Lietuvos Banko apie palūkanų normas pateikiama statistine informacija nustatė, kad Pareiškėjas 15 114 Lt „menamų“ palūkanų pajamų nepriskyrė Pareiškėjo apmokestinamosioms pajamoms ir nuo asocijuoto asmens K. M. gautų 15 114 Lt pajamų natūra neapskaičiavo GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų.

Patikrinimo metu nustatyta, kad tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas UAB „M1“ suteikė statybos paslaugų už 1 298 152 Lt, tame skaičiuje 225 299 Lt PVM, tačiau Pareiškėjas nepateikė finansinės atskaitomybės (balanso, pelno (nuostolių) ataskaitų už 2010–2012 metus) bei metinių PM deklaracijų už 2011–2012 metus. Pareiškėjas nedeklaravo minėtų mokesčių laikotarpių veiklos rezultatų – apmokestinamojo pelno ir PM. Pareiškėjas taip pat neapskaičiavo ir nedeklaravo aplinkos teršimo mokesčio bei deklaravo, tačiau nesumokėjo įmokų į Garantinį fondą.

Kauno AVMI, vadovaudamasi GPMĮ 6, 9, 15, 23 straipsnių, PMĮ 11, 17, 40, 51 straipsnių, Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 35-1271, toliau – PVMĮ) 5, 8 58, 62, 123 straipsnių, Mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo (Žin., 2002, Nr. 13-474, toliau – ATMĮ) 3, 6, 10 straipsnių, Valstybinio socialinio draudimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 171-6295, toliau – VSDĮ) 5 straipsnio, Sveikatos draudimo įstatymo (Žin., 2002, Nr. 123-5512, toliau – SDĮ) 17 straipsnio ir Garantinio fondo įstatymo (Žin., 2012, Nr. 78-4017, toliau – GFĮ) 3 straipsnio nuostatomis, patikrinimo aktu Pareiškėjui papildomai apskaičiavo 11 690 Lt GPM, 11 410 Lt PVM, 40 271 Lt PM, 352 Lt mokesčių už aplinkos teršimą, 21 Lt įmokas į Garantinį fondą, 25 372,67 Lt VSD įmokas ir 4 480,18 Lt PSD įmokas.

Kauno AVMI 2014-04-01 sprendimu Nr. (04.1)-FR0682-170 patvirtino patikrinimo aktą, t. y. patvirtino apskaičiuotas mokesčių ir įmokų sumas, bei, vadovaudamasi GPMĮ 36 straipsnio, PVMĮ 123 straipsnio, PMĮ 56 straipsnio, ATMĮ 10 straipsnio ir 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 96 straipsnio nuostatomis, Pareiškėjui apskaičiavo 1 695 Lt GPM delspinigius, 1 746 Lt PVM delspinigius, 1 671 Lt PM delspinigius, 56 Lt mokesčio už aplinkos teršimą delspinigius. Vadovaujantis MAĮ 139 straipsniu ir atsižvelgus į tai, kad Pareiškėjas vengė bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, Pareiškėjui skirta 30 proc. dydžio 3 507 Lt GPM bauda, 3 423 Lt PVM bauda, 12 081 Lt PM bauda, 106 Lt mokesčio už aplinkos teršimą bauda, bei vadovaujantis VSDĮ 16 straipsnio ir SDĮ 19 straipsnio nuostatomis, 50 proc. dydžio 12 686,34 Lt VSD įmokų bauda bei 2 240,09 Lt PSD įmokų bauda.

Inspekcija nurodo, jog mokestinis ginčas šioje byloje vyksta dėl Kauno AVMI išvadų, kad Pareiškėjas nepagrįstai 55 487 Lt prekių įsigijimo išlaidas priskyrė Pareiškėjo leidžiamoms atskaitymas, nepagrįstai minėtų prekių 11 410 Lt pirkimo PVM įtraukė į PVM atskaitą bei nepagrįstai nuo Pareiškėjo direktoriaus K. M. gautų 55 487 Lt pajamų natūra, kaip mokesčių išskaičiuojantis asmuo, neapskaičiavo GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų.

Taip pat ginčas kilęs dėl to, ar vietos mokesčių administratorius, taikydamas ištiestosios rankos principą, pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėjas su asocijuotu asmeniu įvykdytus paskolos gavimo sandorius sudarė ne tikrąja rinkos kaina.

Dėl Pareiškėjo įsigytų prekių ir suteiktų paslaugų, nesusijusių su Pareiškėjo vykdoma ekonomine veikla

Inspekcija, nagrinėdama šį klausimą, vadovaujasi PVMĮ 58 straipsnio 1 dalimi, PMĮ 17 straipsnio 1 dalimi, 22 straipsniu, GPMĮ 5 straipsnio 1 dalimi, 2 straipsnio 14 ir 15 dalimis, 9 straipsnio 1–3 dalimis, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 patvirtinto Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašo nuostatomis.

Nurodoma, jog patikrinimo metu nustatyta, kad tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas vykdė paruošiamųjų žemės kasimo darbų tiesiant kelius, žemės darbų statybos aikštelėse veiklą bei atvirų, uždarų teniso kortų statybos veiklą. Pareiškėjo buveinės vieta deklaruota adresu: *duomenys neskelbtini*, savininkui J. M. (Pareiškėjo vadovo tėvui) nuosavybės teise priklausančiame name. Pagal Pareiškėjo vadovo žodinį paaiškinimą, Pareiškėjas nuomojasi kambarį ir garažą, esančius *duomenys neskelbtini*, pagal panaudos sutartį.

Mokesčių administratorius iš informacinės duomenų bazės surinko duomenis apie Pareiškėjo pagrindinį paslaugų užsakovą UAB „M1“ ir nustatė, kad Pareiškėjo vadovas ir vienintelis akcininkas K. M. ir UAB „M1“ vadovas, akcininkas G. M., 2011-11-24 įkurtoje bendrovėje „S1“ yra akcininkai, turintys po 50 proc. šios įmonės akcijų. UAB „M1“ akcininkės A. B. (A.), nuo 2008-09-01 iki 2010-12-31 dirbusios pas Pareiškėją, deklaruota gyvenamoji vieta yra *duomenys neskelbtini*, K. M. priklausančiame bute. Šiuo adresu nuo 2009-05-28 iki 2010-11-19 gyveno ir K. M. Jūdviejų dukra, Gyventojų registro duomenimis, gimė 2012-07-20, deklaruota gyvenamoji vieta tuo pačiu adresu.

Patikrinimo metu taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu už 55 487 Lt (neskaičiuojant PVM) įsigijo prekių ir paslaugų (maisto produktų, bilietų į kino teatrą, spektaklius ir kitus pramoginius renginius, vyriškos ir moteriškos avalynės parduotuvėse bei vyriškos ir moteriškos aprangos firminėse rūbų parduotuvėse, prekių vaikui, paslaugų sanatorijose, maitinimą kavinėse, asmeninės higienos reikmėms naudojamų prekių bei alkoholio, taip pat statybinių medžiagų, baldų ir buitinių elektronikos prietaisų), kurios nesusijusios su Pareiškėjo faktiškai vykdyta ekonomine veikla.

Pareiškėjo vadovas žodžiu paaiškino, kad maisto prekės buvo įsigytos ne Kaune gyvenantiems darbuotojams maitinti ir reprezentacijai. Bilietų į kino teatrą, spektaklius ir kitus pramoginius renginius įsigijimas, paslaugų sanatorijose įsigijimas, maitinimas kavinėse susijęs su verslo partneriais, nes K. M. verslo partnerius vedėsi į filmus, spektaklius, kavines, kitus pramoginius renginius, išpirko jiems paslaugas sanatorijose. Paaiškino, kad vyriškos avalynės bei vyriškos aprangos įsigijimas firminėse rūbų bei avalynės parduotuvėse taip pat susijęs su verslo partnerių susitikimais.

Vietos mokesčių administratorius patikrinimo metu surinko įrodymus, kuriais paneigė minėtus Pareiškėjo paaiškinimus. Kauno AVMI nustatė, kad 2010 metais pas Pareiškėją dirbo du darbuotojai – direktorius K. M. ir A. B. (direktoriaus dukters mama ir UAB „M1“ akcininkė). Pas Pareiškėją 2011 metais dirbo K. M., darbininkas R. P. (reg. Kaune, dirbo 05 mėn.), darbininkas J. Š. (reg. Kaune, dirbo 06 mėn.), darbininkas A. D. (reg. Kaune, dirbo 06–12 mėn.). 2012 metais pas Pareiškėją dirbo vadovas K. M., darbininkas A. D. (reg. Kaune, 01 mėn.), nuo

02 mėn. iki 05 mėn. samdomų darbuotojų nebuvo. Nuo 2012 metų birželio mėn. dirbo darbuotojai, deklaruojantys gyvenamąją vietą ne Kaune, t. y. darbininkas R. J. (reg. Rumšiškių seniūnijoje, 06–07 mėn.), darbininkas N. D. (reg. Šakiuose, 09–12 mėn.), darbininkas Ž. A. (reg. Šakių seniūnijoje, 10–12 mėn.), darbininkas L. S. (reg. Šakiuose, 10–12 mėn.), A. M. (reg. Kaune, 08–12 mėn.). Pas Pareiškėją 2013 metų 01–06 mėn. dirbo vadovas K. M., darbininkas N. D. (reg. Šakiuose, 01–03 mėn.), darbininkas Ž. A. (reg. Šakių seniūnijoje, 01–03 mėn.), darbininkas L. S. (reg. Šakiuose, 01–03 mėn.), A. M. (reg. Kaune, 01–04 mėn.). Pažymima, kad maisto produktų įsigijimo dokumentuose (tame pačiame čekyje) buvo užfiksuota ir asmeninės higienos reikmėms naudojamų buities prekių bei alkoholio įsigijimai.

Mokesčių administratorius nustatė, kad maisto produktai buvo perkami nuolat, t. y. 2010–2011 metais bei 2012 metų sausio–gegužės mėnesiais, kai darbininkai iš kitų rajonų nedirbo, ar visai nedirbo darbininkai, todėl Pareiškėjo teiginiai, kad maistas buvo perkamas darbuotojams, gyvenantiems ne Kaune, maitinti, vertinami kaip Pareiškėjo vadovo gynybinė pozicija, t. y. asmeniniams poreikiams tenkinti įsigytas maisto prekes priskirti prekėms, naudojamoms Pareiškėjo vykdomoje ekonominėje veikloje. Pažymima, kad tais atvejais, kai skiriamos lėšos darbuotojų maitinimui, laisvalaikio, pramogų apmokėjimui, vadovaujantis GPMĮ 9 straipsniu, tokios išmokos pripažįstamos pajamomis natūra ir apmokestinamos kaip darbuotojo su darbo santykiais susijusios pajamos.

Kauno AVMI, atlikusi Pareiškėjo pirminių buhalterinės apskaitos dokumentų analizę, nustatė, kad Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu nuolat, sistemingai įsigydavo maitinimo paslaugų, alkoholinių gėrimų, saldumynų, albumų, grožinės literatūros knygų, knygų, skirtų vaikams, žaislų ir rūbų bei kitos paskirties prekių vaikams, vyriškus, moteriškus rūbus ir avalynę, kitas pramonines prekes, kurios nesusijusios su Pareiškėjo vykdoma ekonomine veikla.

Pareiškėjo vadovas žodžiu paaiškino, kad minėtas prekes įsigijo reprezentacijai, verslo partneriams, juos vaišino maitinimo įstaigose. Pažymima, kad įprastai reprezentacines sąnaudas vienetai patiria, siekdami užmegzti naujus ryšius su potencialiais klientais, investuotojais, verslo partneriais, taip pat stiprinti ryšius su esamais verslo partneriais, tiek kitais vienetais, išskyrus vieneto darbuotojus, akcininkus. Nustatyta, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2011-07-06 iki 2013-06-30 (tikrinamojo laikotarpio pabaigos) turėjo vieną pagrindinį verslo partnerį UAB „M1“ (statė lauko teniso kortus), kurio akcininkai G. M. ir A. B. glaudžiai verslo, draugystės, giminystės ryšiais susiję su Pareiškėjo vadovu. Nuo 2010 metų sausio iki lapkričio mėnesio bei nuo 2012-06-25 iki 2012-07-05 Pareiškėjas atliko grunto kasimo darbus UAB „V1“ (darbai įforminti 2010-01-29, 2010-05-13, 2010-09-30, 2010-10-29, 2010-11-30, PVM sąskaitomis faktūromis, bendra darbų vertė 21 595 Lt ir 4 535 Lt PVM), UAB „M2“ (darbai įforminti 2010-05-31, 2010-06-30, 2010-07-30, 2010-08-31 PVM sąskaitomis faktūromis, bendra darbų vertė 37 699 Lt), UAB „F1“ (darbai įforminti 2010-10-29, 2012-06-30, 2012-07-05 PVM sąskaitomis faktūromis, bendra darbų vertė 8 185 Lt ir 1 719 Lt PVM), UAB „H1“ (darbai įforminti 2012-06-25 PVM sąskaita faktūra, darbų vertė 1 400 Lt ir 294 Lt PVM). Pažymima, kad pas Pareiškėją pagal pateiktus darbo užmokesčio registrus 2010 metais dirbo tik direktorius ir UAB „M1“ akcininkė A. B., darbininkų nebuvo įdarbinta, 2011 metais sausio–balandžio mėnesiais dirbo tik direktorius, darbininkų neįdarbinta.

Pareiškėjas minėtas maitinimo, laisvalaikio, pramogų ir kitų prekių, savo paskirtimi priskiriamų asmeniniam naudojimui, įsigijimo išlaidas įtraukė į sąnaudas, kurias priskyrė leidžiamiems atskaitymams, mažinantiesiems apmokestinamąjį pelną, bet, patikrinimo metu nepateikė jokių dokumentų, pagrindžiančių, kad patirtos išlaidos atitinka reprezentacines sąnaudas apibrėžiančius kriterijus ir, kad patirtos išlaidos susijusios su Pareiškėjo veikla, skirtos pajamoms uždirbti, ar ekonominei naudai gauti. Todėl mokesčių administratorius konstatavo, kad tikrinamuoju laikotarpiu kas mėnesį sistemingai apmokėtos maitinimosi, laisvalaikio, pramogų ir kitos su Pareiškėjo vykdoma veikla nesusijusios išlaidos, buvo patirtos ne kitų ūkio

vienetų asmenų naudai, o Pareiškėjo savininko naudai ir pripažįstamos Pareiškėjo vadovo pajamomis natūra.

Mokesčių administratorius taip pat nustatė, kad Pareiškėjas 2010-12-30 iš VŠĮ „K2“ įsigijo tris bilietus į renginį „Liepsnojančias Kalėdų ledas“, 2012-05-04 iš UAB „F2“ įsigijo du kino bilietus į kino filmą „Keršytojai“, 2013-02-24 Kauno muzikinio teatro bilietus į renginį „Karmen“ (3 vnt.), „Bajaderė“ (3 vnt.), 2013-03-13 Kauno muzikinio teatro bilietus į renginį „Naktis Venecijoje“ (4 vnt.) bei kitų bilietų į kino teatrus UAB „F2“ ir UAB „C1“. Viso įsigijo bilietų į renginius už 847 Lt ir 43 Lt PVM.

Pareiškėjas 2010-11-17 iš AB „B2“ įsigijo sveikatingumo procedūras: purvas, druskų kambarys, baseinas ir pirtys; 2013-01-13 iš VŠĮ „T1“ – baseinas, pirtis, dušai, atpalaiduojantis gydymasis masažas su aliejais; 2013-04-07 – šveičiamoji kūno procedūra, kūno įvyniojimas; 2013-04-14 – atpalaiduojantis gydymasis masažas su eteriniais aliejais, viso už 519 Lt ir 83 Lt PVM.

Pareiškėjo vadovas patikrinimo metu nurodė, kad bilietai į renginius, filmus ir sveikatingumo paslaugas buvo nupirktos verslo partneriams. Pažymima, kad nuo 2011-05-03 Pareiškėjo vienintelis verslo partneris (užsakovas), kuriam vykdė uždarų ir atvirų lauko teniso kortų aikštelių statybos darbus buvo UAB „M1“, kurio akcininkai ir vadovai, kaip jau buvo minėta, glaudžiai susiję su Pareiškėjo vadovu verslo, draugystės, giminystės ryšiais. Pareiškėjas, vadovaujantis PMĮ nuostatomis, nepateikė jokių dokumentų, pagrindžiančių, kad patirtos išlaidos atitinka reprezentacines sąnaudas apibrėžiančius kriterijus, todėl Inspekcija konstatuoja, jog Pareiškėjo įsigyti bilietai į renginius, filmus, suteiktos sveikatingumo paslaugos nesusijusios su Pareiškėjo vykdoma ekonomine veikla, o buvo tenkinami Pareiškėjo vadovo ar jo artimųjų privatūs poreikiai. Mokesčių administratorius naudą, kai įmonės lėšomis apmokamos poilsio, laisvalaikio ir kitos pramogos, pripažino Pareiškėjo vadovo K. M. pajamomis natūra.

Kauno AVMI, išanalizavusi pirminius statybinių medžiagų įsigijimo dokumentus, nustatė, kad Pareiškėjas 2011-11-21 iš UAB „L2“ pagal PVM sąskaitą faktūrą LS 01098 įsigijo PVC gaminį už 1 150 Lt. Siekdama išsiaiškinti PCV gaminių paskirtį, Kauno AVMI 2013-12-18 raštu kreipėsi į UAB „L2“. UAB „L2“ pateikė Pareiškėjui parduoto PVC gaminio 2011-09-22 technologinę specifikaciją-sąmatą, kurioje nurodyta, kad pirkėjas yra K. M., objekto adresas: *duomenys neskelbtini*. Technologinėje specifikacijoje-sąmatoje nurodyta, kad gaminio modelis: šarvuotos buto vidinės durys, spalva – 3101, išmatavimai: plotis 870 mm, aukštis 2030 mm, plotas 1,77 kv. m.

Pareiškėjas 2011-11-22 iš UAB „A1“ pagal PVM sąskaitą faktūrą AVE 0073956 įsigijo du PVC gaminius už 1 456,11 Lt. UAB „A1“ mokesčių administratoriui pateikė parduotų PVC gaminių sutarties-užsakymo Nr. K-071163-BB kopiją su priedais. Minėtos sutarties priede Nr. 1 nurodyta, kad objektas: *duomenys neskelbtini*. Du gaminiai iš PVC – du langai: 1010x1530, plotas 1,55 kv. m bei 1000x1570, plotas 1,57 kv. m.

Pareiškėjas 2013-05-31 iš UAB „L1“ pagal PVM sąskaitą faktūrą LGV 427 įsigijo PVC gaminių už 6 050 Lt. Siekdama išsiaiškinti PCV gaminių paskirtį, Kauno AVMI 2013-12-18 raštu kreipėsi į UAB „L1“. UAB „L1“ pateikė Pareiškėjui parduoto PVC gaminio (vitrininių langų) užsakymo dokumentą, kuriame nurodytas PVC gaminių kiekis, išmatavimai ir kita.

Kauno AVMI darbuotoja 2013-11-11 ir 2013-12-20 (operatyvaus patikrinimo metu) nuvykusi į atvirų ir uždarų teniso kortų statybvieta adresu: *duomenys neskelbtini*, apžiūrėjo statybvietaje pagal statybos darbų perdavimo-priėmimo aktus atliktus ir atliekamus darbus bei nustatė, kad teniso kortų buitinių patalpų vitrininiai langai atitinka iš UAB „L1“ pagal PVM sąskaitą faktūrą LGV 427 įsigytus PVC gaminius. Kauno AVMI konstatavo, kad iš UAB „L1“ įsigyti PVC gaminiai yra sumontuoti teniso kortų buitinėse patalpose, o likusieji gaminiai, įsigyti 2011-11-21, 2011-11-22 iš UAB „L2“ ir UAB „A1“ sumontuoti adresu: *duomenys neskelbtini*, Pareiškėjo direktoriaus asmeniniams poreikiams tenkinti. Pažymima, kad šiuo adresu 2011-09-

05 pirmame aukšte vieno kambario butą įsigijo A. B. – K. M. dukters mama, UAB „M1“ akcininkė, nuo 2008-09-01 iki 2010-12-31 dirbusi pas Pareiškėją.

Inspekcija, išanalizavusi pirminius statybinių medžiagų įsigijimo dokumentus, nustatė, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2011-11-03 iki 2012-11-12 įsigijo statybinių medžiagų už 11 723 Lt ir 2 462 Lt PVM (patikrinimo akto 9 priedas). Pareiškėjas įsigytas statybines medžiagas įtraukė į sąnaudas, kurias priskyrė leidžiamiems atskaitymams, mažinantiems apmokestinamąjį pelną, pirkimo PVM įtraukė į PVM atskaitą.

Mokesčių administratorius nustatė, kad teniso kortų buitinių patalpų darbų atlikimo aktuose nenurodytos pagal PVM sąskaitas faktūras įsigytos medžiagos. Be to, operatyvaus patikrinimo metu 2013-11-11 atlikus statybvietėje pagal statybos darbų perdavimo-priėmimo aktus atliktų ir atliekamų darbų apžiūrą, Kauno AVMI nustatė, kad minėtos statybinės medžiagos nebuvo panaudotos / sumontuotos apžiūretose patalpose, todėl mokesčių administratorius konstatavo, kad patikrinimo akto 9 priede nurodytos statybinės medžiagos nepanaudotos teniso kortų buitinių patalpų įrengimui.

Patikrinimo metu Pareiškėjo vadovas paaiškino, kad statybinės medžiagos panaudotos buto, esančio *duomenys neskelbtini*, remontui. Nurodė, kad šį butą Pareiškėjas iš A. B. metus laiko nuomojo pagal panaudos sutartį. Panaudos sutarties patikrinimo metu Pareiškėjas nepateikė. K. M. pažymėjo, kad metus laiko Pareiškėjo buveinės vieta buvo adresu: *duomenys neskelbtini*. Tačiau mokesčių administratorius nustatė, kad informacinių duomenų bazių duomenimis, Pareiškėjo buveinės vieta buvo deklaruota adresu: *duomenys neskelbtini*, savininkui J. M. (Pareiškėjo vadovo tėvui) nuosavybės teise priklausančiame name. Pareiškėjas už šį nekilnojamąjį turtą skaičiavo, deklaravo ir mokėjo nekilnojamojo turto mokestį. Pareiškėjo buveinės įregistravimo, deklaravimo kitais adresais, tame tarpe adresu: *duomenys neskelbtini*, nebuvo. VĮ „Registrų centras“ duomenimis, minėtu adresu taip pat nėra įregistruota jokių sutarčių.

Pareiškėjas skundo nagrinėjimo metu mokesčių administratoriui pateikė 2011-10-03 patalpų panaudos sutartį, pagal kurią A. B. perdavė Pareiškėjui laikinai ir neatlygintinai valdyti ir naudotis patalpas, esančias *duomenys neskelbtini*. Tačiau mokesčių administratorius, atsižvelgęs į tai, kad 2011-10-03 patalpų panaudos sutartis nebuvo nustatyta tvarka registruota VĮ „Registrų centras“, pats Pareiškėjas nebuvo deklaravęs buveinės adreso pasikeitimo, konstatuoja, jog nėra pagrindo atsižvelgti į Pareiškėjo pateiktą patalpų panaudos sutartį. Kadangi Pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių įrodymų bei juos pagrindžiančių dokumentų, įrodančių minėtų statybinių medžiagų naudojimą įmonės veikloje, Inspekcija padarė išvadą, kad minėtos statybinės medžiagos nepanaudotos teniso kortų buitinių patalpų įrengimui ir / ar kitoms pajamoms uždirbti, bet sunaudotos Pareiškėjo vadovo privatiems poreikiams tenkinti. Minėtos statybinių medžiagų įsigijimo išlaidos priskirtos K. M. pajamoms natūra.

Kauno AVMI patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2011 metų kovo mėnesio iki 2012 metų lapkričio mėnesio įsigijo plaunamą siurblių, virtuvinį kombainą *Philips*, šaldytuvą *Elux ERN 29601*, kaitlentę *AEG*, skalbyklę *AEG*, plazminį televizorių *samsung PS 43 D450*, šokolado fondu su 2 šakutėmis, šviestuvą pakabinamą, 4 šviestuvus halogeninius, 8 šviestuvus, 2 lemputės, orkaitę *AEG*, pakabinamą šviestuvą, viso prekių už 3 573 Lt ir 750 Lt PVM.

Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2012 metų rugpjūčio mėnesio iki 2013 metų balandžio mėnesio įsigijo baldus, kambario aksesuarus, vonios kambario įrangą, t. y. prekes: spintelę voniai, staliuką žurnalinį *Lucana*, kampą *Mocca* universalų, dušo kabiną, klozetą *Merida*, stalviršius, LMDP, kilimą *Shaggy* rusvą, žaliuzes, viso prekių už 6 785 Lt ir 1 425 Lt PVM. Pareiškėjas įsigytų prekių vertę priskyrė leidžiamiems atskaitymams, mažinantiems apmokestinamąjį pelną, pirkimo PVM įtraukė į atitinkamo laikotarpio PVM atskaitą.

Patikrinimo metu Pareiškėjo vadovas žodžiu paaiškino, kad baldai, vonios įranga, buitinė technika buvo įrengta ir panaudota A. B. priklausančiame bute adresu: *duomenys neskelbtini*, už

tai jis šį butą metus laiko nuomojo pagal panaudos sutartį Pareiškėjo buveinei. Tačiau, kaip jau buvo minėta, Kauno AVMI pagal turimas informacines duomenų bazės nustatė, kad Pareiškėjo buveinės vieta visada buvo deklaruota adresu: *duomenys neskelbtini*, kitais adresais Pareiškėjas nebuvo buveinės įregistravęs ir deklaravęs. Todėl Inspekcija konstatavo, kad paminėti baldai, kambario aksesuarai, vonios kambario įranga bei buitinė technika nepanaudota Pareiškėjo vykdomoje ekonominėje veikloje, bet panaudota Pareiškėjo vadovo privatiems poreikiams tenkinti.

Inspekcija, atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėjas nepateikė dokumentų, kurie pagrįstų minėtų prekių ir paslaugų panaudojimą Pareiškėjo vykdomoje ekonominėje veikloje, konstatuoja, kad patirtos išlaidos prekių ir paslaugų įsigijimui yra susijusios su privačių poreikių tenkinimu ir nelaikomos Pareiškėjo leidžiamais atskaitymais, taip pat Pareiškėjas neturi teisės minėtų prekių įsigijimo PVM įtraukti į PVM atskaitą. Todėl pagal GPMĮ 9 straipsnį šios Pareiškėjo išlaidos laikomos K. M. pajamomis natūra ir pripažįstamos gyventojas su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusiomis pajamomis. Atsižvelgiant į tai Inspekcija Pareiškėjui, kaip mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui, nuo K. M. natūra gautų 55 487 Lt pajamų, apskaičiavo ir nurodė sumokėti GPM, VSD įmokas ir PSD įmokas bei perskaičiavo Pareiškėjo mokėtiną PM ir PVM.

Dėl ištiestosios rankos principo taikymo

Nurodoma, kad patikrinimo metu Pareiškėjas mokesčių administratoriui pateikė 2010-01-01–2013-06-01 laikotarpio kasos knygą, kurioje apskaitytas atskaitingo asmens – Pareiškėjo vadovo K. M. nepanaudotų avansinių piniginių lėšų grąžinimas į Pareiškėjo kasą bei paskolos išdavimas Pareiškėjo vieninteliam akcininkui K. M. Nustatyta, kad 2011-12-05 Pareiškėjo vadovas į kasą įnešė (grąžino) 164 000 Lt nepanaudoto avanso. Pareiškėjo vadovui K. M. 2012-06-15 suteikta 100 000 Lt. Pareiškėjo vadovas 2012-07-31 į kasą įnešė (grąžino) 520 000 Lt nepanaudoto avanso, 2012-07-31 jam, kaip akcininkui, suteikta 300 000 Lt paskola, 2012-08-31 – 200 000 Lt paskola, 2012-09-28 – 100 000 Lt paskola. Pareiškėjo vadovas 2012-12-28 į kasą įnešė (grąžino) 150 000 Lt nepanaudoto avanso, 2012-12-31 jam, kaip akcininkui, suteikta 150 000 Lt paskola. Laikotarpiu nuo 2011-12-01 iki 2012-12-31 Pareiškėjo vadovas kaip atskaitingas asmuo, į Pareiškėjo kasą grąžino 834 000 Lt nepanaudotų avansinių piniginių lėšų ir gavo paskolų kaip Pareiškėjo akcininkas 850 000 Lt. Nustatyta, kad Pareiškėjas mokesčių administratoriui nepateikė Inspekcijos viršininko 2004-10-24 įsakymu Nr. VA-172 patvirtinto pranešimo (forma FR0711 „Juridinių asmenų duomenys apie fiziniams asmenims suteiktas, jų grąžintas, iš fizinių asmenų gautas ir jiems grąžintas paskolas“) apie fiziniams asmenims suteiktas paskolas, priskaičiuotas palūkanas, fizinių asmenų grąžintas paskolas.

Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjas savo akcininkui ir direktoriui teikė paskolas, neapskaičiuodamas paskolų palūkanų.

Inspekcija, nagrinėdama Pareiškėjo skundą, šioje dalyje vadovaujasi PMĮ 40 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 2 straipsnio 8 ir 29 dalimis, Taisyklių 3, 5, 6, 24 punktais, Civilinio kodekso 6.872 straipsniu.

Nurodoma, jog K. M. ir Pareiškėjas yra asocijuoti asmenys.

Taip pat nurodoma, jog vietos mokesčių administratorius atliko minėto sandorio (kontroliuojamosios transakcijos) vertinimą, t. y. transakcijų dalyko, transakcijos šalių su transakcija susijusių funkcijų, transakcijos sąlygų, ekonominių aplinkybių, verslo strategijos vertinimą. Siekdama nustatyti ištiestosios rankos principą atitinkančią kontroliuojamosios transakcijos kainą, Kauno AVMI atliko minėtos transakcijos palyginimą su nekontroliuojamąja transakcija. Lyginant sandorius turi būti atsižvelgta į skirtumus tarp palyginamųjų (kontroliuojamųjų ir nekontroliuojamųjų) sandorių. Kontroliuojamąjį sandorį norint palyginti su nekontroliuojamą sandoriu pirmiausia turi būti naudojami vidiniai palyginamumai. Vidinis

palyginamumas – tai kontroliuojamam sandoriui palyginti naudojama nekontroliuojamas sandoris, kurio viena iš šalių yra kontroliuojamo sandorio šalis.

Pažymima, kad Kauno AVMI patikrinimo metu nustatė, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu paskolų neasocijuotiems asmenims neteikė ir iš neasocijuotų asmenų negavo.

Nesant vidinių palyginamumų, gali būti naudojami išoriniai palyginamumai. Išorinis palyginamumas – tai palyginamumas, kai kontroliuojamam sandoriui palyginti naudojama tarp kitų nei šį kontroliuojamą sandorį atlikusių asmenų atliktas nekontroliuojamas sandoris.

Atsižvelgiant į kontroliuojamųjų transakcijų dalyką – paskola suteikta litais; sandorio geografinę padėtį – Lietuva, palyginimui parinktas išorinis palyginamumas – Lietuvos komercinių bankų siūlomos paskolos litais – nekontroliuojamosios transakcijos.

Nurodoma, kad mokesčių administratorius palūkanas apskaičiavo, taikydamas palyginamosios nepriklausomos kainos metodą. Taikant palyginamosios nepriklausomos kainos metodą, ištiesiosios rankos principą atitinkanti kaina nustatoma palyginant kontroliuojamosios transakcijos dalyko kainą su nekontroliuojamosios transakcijos kaina.

Kauno AVMI patikrinimo metu tikrąją rinkos kainą, atitinkančią ištiesiosios rankos principą, nustatė pagal Lietuvos Respublikos centrinio banko – Lietuvos Banko skelbiamą pinigų finansinių institucijų suteiktų naujų paskolų namų nefinansinėms korporacijoms ir namų ūkiams ir jų palūkanų normų statistiką.

Pinigų finansinių institucijų paskolų ir indėlių palūkanų normų statistika – tai kredito įstaigų ir kitų institucijų Lietuvos rezidenčių palūkanų normų, taikomų namų ūkių ir nefinansinių korporacijų (Lietuvos rezidentų) indėliams ir paskoloms, statistika.

Įvertinusi Pareiškėjo vykdytus paskolų sandorius, Inspekcija konstatuoja, kad nekontroliuojamosios transakcijos palyginamumas kontroliuojamosios transakcijos atžvilgiu yra pakankamas taikyti pinigų finansinių institucijų paskolų palūkanų kriterijų, o nekontroliuojamųjų transakcijų kaina – vidutinė pinigų finansinių institucijų suteiktų naujų paskolų namų ūkiams palūkanų norma – transakcijų rinkos kaina atitinkanti ištiesiosios rankos principą.

Lyginant kontroliuojamųjų transakcijų kainą su nekontroliuojamosiomis naudojant pinigų finansinių institucijų paskolų palūkanų kriterijų, Pareiškėjo sudarytų paskolų kainos (0 proc. palūkanų normos), atsižvelgiant į paskolos sutarties sudarymo momentą, lyginamos su pinigų finansinių institucijų suteiktų naujų paskolų namų ūkiams palūkanų norma. Inspekcija nustatė, kad 2012-06-15 suteikiant 100 000 Lt paskolą, Lietuvos Banko statistiniai duomenys skelbė 5,64 proc. palūkanų normą, 2012-07-31 suteikiant 300 000 Lt paskolą – 5,78 proc. palūkanų normą, 2012-08-31 suteikiant 200 000 Lt paskolą – 4,90 proc. palūkanų normą, 2012-09-28 suteikiant 100 000 Lt paskolą – 5,56 proc. palūkanų normą, 2012-12-31 suteikiant 150 000 Lt paskolą – 5,04 proc. palūkanų normą.

Įvertinusi minėtas byloje nustatytas aplinkybes, Inspekcija konstatuoja, kad Pareiškėjo su K. M. sudarytos kontroliuojamosios transakcijos metu joks mokestis nebuvo taikomas ir Pareiškėjui už suteiktą paskolą nėra atlyginta, dėl ko tokios transakcijų kainos neatitinka ištiesiosios rankos principo. Nustatydama Pareiškėjo kontroliuojamosios transakcijos laikotarpiu nuo 2012-06-15 iki 2012-12-31 kainą, Inspekcija pritaikė Lietuvos Banko skelbiamą vidutinę suteiktų naujų paskolų namų ūkiams palūkanų normas ir palūkanas nuo K. M. suteiktos paskolos sumos apskaičiavo atitinkamai kiekvienos paskolos suteikimo datai taikydama 5,64 proc., 5,78 proc., 4,90 proc., 5,56 proc., 5,04 proc. palūkanų normas. Inspekcija daro išvadą, jog Pareiškėjo pajamos turi būti didinamos papildomai apskaičiuota menamų palūkanų 15 114 Lt suma.

Inspekcija, vadovaudamasi GPMĮ 5 straipsnio 1 dalimi, 2 straipsnio 14 ir 15 dalimis, 9 straipsnio 1–3 dalimis, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 patvirtinto Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašo nuostatomis, atsižvelgusi į tai, kad K. M., gavęs minėtas paskolas, išvengė palūkanų mokėjimo Pareiškėjui, 15 114 Lt sumą priskyrė K. M. pajamoms natūra. Gyventojų natūra gautos pajamos apmokestinamos taip pat, kaip ir

pinigais gautos atitinkamos rūšies pajamos. GPMĮ 17 straipsnyje nustatytos tam tikrų rūšių pajamų apmokestinimo lengvatos ta pačia tvarka taikomos ir kitų rūšių pajamoms, gautoms natūra. Jei pajamos gautos iš darbdavio, jos pripažįstamos su darbo santykiais susijusiomis pajamomis, nuo kurių privalu sumokėti tuos pačius mokesčius, kaip ir nuo darbo užmokesčio. Jei pajamų natūra gauna akcininkas, gautos pajamos apmokestinamos pajamų mokesčiu, valstybinio socialinio draudimo ir sveikatos draudimo įmokomis. Atsižvelgiant į tai Inspekcija Pareiškėjui, kaip mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui, nuo K. M. natūra gautų 15 114 Lt pajamų, apskaičiavo ir nurodė sumokėti GPM, VSD įmokas ir PSD įmokas.

Pareiškėjas skundo nagrinėjimo metu mokesčių administratoriui pateikė tarp Pareiškėjo ir G. M. 2012-09-01 sudarytą paskolos sutartį, pagal kurią G. M. iš Pareiškėjo už 1 proc. metinių palūkanų iki 2015-12-31 pasiskolino 425 000 Lt. Pareiškėjas taip pat pateikė tarp Pareiškėjo ir K. M. 2013-01-01 sudarytą paskolos sutartį, pagal kurią K. M. iš Pareiškėjo už 1 proc. metinių palūkanų iki 2019-01-01 pasiskolino 425 000 Lt.

Inspekcija nurodo, jog Pareiškėjo pateiktos sutartys neturi įtakos Pareiškėjui apskaičiuotų menamų palūkanų apskaičiavimo pagrįstumui. Kaip minėta, Kauno AVMI patikrinimo metu pagal Pareiškėjo apskaitos dokumentus nustatė, kad 2012-06-15–2012-12-31 laikotarpiu paskolos K. M. buvo suteiktos neskaičiuojant palūkanų. Pareiškėjas gautinų palūkanų savo apskaitoje neatvaizdavo ir neapskaičiavo, todėl paskolos sutartyse nurodoma 1 proc. palūkanų norma, kuri bus mokama 2015 metais, neįtakoja mokesčių administratoriaus skaičiavimų. Be to, Pareiškėjo pateiktos sutartys yra nesusijusios su mokesčių administratoriaus atliktu „menamų“ palūkanų skaičiavimu.

Dėl Pareiškėjo pateiktos 2012-09-01 paskolos sutarties, sudarytos su G. M., pažymima, kad mokesčių administratorius patikrinimo metu nustatė, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu paskolų neasocijuotiems asmenims neteikė ir iš neasocijuotų asmenų negavo, ši sutartis neapskaityta Pareiškėjo apskaitoje.

Dėl Pareiškėjo pateiktos 2013-01-01 paskolos sutarties, sudarytos su K. M., pažymima, kad ji nesusijusi su palūkanų normos apskaičiavimu taikant ištiesiosios rankos principą laikotarpiu. Iš Kauno AVMI 2013-12-27 patikrinimo akto Nr. (04.1)-AU16-29 (2 lentelė, 12 psl.) matyti, kad mokesčių administratorius palūkanas skaičiavo 2012-06-15–2012-12-31 laikotarpiu, todėl minėta paskolos sutartis, pagal kurią paskola suteikta 2013-01-01, neįtakoja „menamų“ palūkanų apskaičiavimo pagrįstumo.

Dėl Pareiškėjui apskaičiuoto PM

Nurodoma, jog Kauno AVMI patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėjas pagal 2011-05-03 statybų rangos sutartį Nr. 2010/05-01, sudarytą su UAB „M1“, įformino atvirų lauko teniso kortų statybos darbų (4 teniso aikštelės) ir uždarų lauko teniso kortų statybos darbų atlikimą (4 teniso aikštelės).

Pareiškėjas 2011-10-07 statybos darbų perdavimo-priėmimo aktu Nr. 2011/10-01 perdavė UAB „M1“ verslo infrastruktūros darbus sklype unikalus Nr. *duomenys neskelbtini*, nurodydamas: pirma sklypo gerbūvio tvarkymo darbų dalis. Pagal šį statybos darbų aktą, Pareiškėjas 2011-10-07 UAB „M1“ išrašė PVM sąskaitą faktūrą KAS Nr. 201102 už verslo infrastruktūros kūrimo darbus sklype 70 482 Lt sumai, tame skaičiuje PVM 12 232 Lt.

Pareiškėjas 2011-12-02 išrašė UAB „M1“ PVM sąskaitą faktūrą KAS Nr. 201103 už statinių techninio projekto parengimą, statybos leidimo gavimą, viešo stendo įrengimą sklype 19 360 Lt sumai, tame skaičiuje PVM 3 360 Lt.

Pareiškėjas 2011-12-06 statybos darbų perdavimo-priėmimo aktu Nr. 2011/12-01 perdavė dengtų lauko teniso kortų statybos darbus (sklypo valymas ir lyginimas, paruošimas pamatų klojimui ir betonavimo darbams); atvirų lauko teniso kortų statybos darbus (sklypo valymas ir lyginimas, paruošimas pamatų klojimui ir betonavimo darbams). Remdamasis šiuo

aktu, 2011-12-06 Pareiškėjas išrašė UAB „M1“ PVM sąskaitą faktūrą KAS Nr. 201104 165 891 Lt sumai, tame skaičiuje 28 791 Lt PVM, sąskaitos faktūros skiltyje „paslaugos pavadinimas“ nurodė: atvirų lauko teniso kortų statyba, uždarų lauko teniso kortų statyba.

Pareiškėjas pateikė 2012-05-15 statybos darbų perdavimo-priėmimo aktą Nr. 2012/05-01, kuriuo UAB „M1“ perdavė verslo infrastruktūros kūrimo darbus sklype: sklypo tvora (sklypo metalinio tinklo tvorų tvėrimas tarp stulpų be cokolio, šlaito tvirtinimas); atraminė sienutė; elektros montavimo darbai sklypo teritorijoje, įvado įrengimas, nuotekų sistemų įrengimas; vandens tiekimo sistemų įrengimas; lietaus nuotekų sistemų įrengimas. Pareiškėjas 2012-05-15 statybos darbų perdavimo-priėmimo aktu Nr. 2012/05-02 perdavė dengtų lauko teniso kortų statybos darbus: pamatinė sija; grindų įrengimas, o 2012-05-15 statybos darbų perdavimo-priėmimo aktu Nr. 2012/05-03 UAB „M1“ perdavė atvirų lauko teniso kortų statybos darbus. Pareiškėjas darbus pagal minėtus tris 2012-05-15 statybos darbų perdavimo-priėmimo aktus įformino 2012-05-15 PVM sąskaita faktūra KAS Nr. 201201 611 742 Lt sumai, tame skaičiuje 106 170 Lt PVM. PVM sąskaitos faktūros skiltyje „paslaugos pavadinimas“, nurodė: atvirų lauko teniso kortų statyba (4 teniso aikštelės); uždarų lauko teniso kortų statyba (4 teniso aikštelės); verslo infrastruktūros kūrimo darbai sklype.

Pareiškėjas 2012-11-05 statybos darbų perdavimo-priėmimo aktu Nr. 2012/11-01 UAB „M1“ perdavė: gerbūvio darbus; elektros montavimo darbus, statybos darbų perdavimo-priėmimo aktu Nr. 2012/11-02 perdavė: pamatus; grindis; lauko sienų, stogo apšiltinimo darbus; langus, vitrinas, stoglangius, vidaus apdailos darbus, neįgaliųjų pandusą. Darbus pagal šiuos du 2012-11-05 statybos darbų perdavimo-priėmimo aktus įformino 2012-11-05 PVM sąskaita faktūra KAS Nr. 201211 430 676 Lt sumai, tame skaičiuje 74 745 Lt PVM. PVM sąskaitos faktūros, skiltyje „paslaugos pavadinimas“ nurodė: verslo infrastruktūros kūrimo darbai sklype, buitinių patalpų statyba.

Patikrinimo metu nustatyta, kad tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas UAB „M1“ suteikė statybos paslaugų už 1 298 152,11 Lt, tame skaičiuje 225 299,13 Lt PVM. UAB „M1“ Pareiškėjui už statybos darbų paslaugas sumokėjo 935 752,98 Lt.

Inspekcija patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėjas nepateikė finansinės atskaitomybės (balanso, pelno (nuostolių) ataskaitų už 2010, 2011 ir 2012 metus) bei metinių PM deklaracijų už 2011 ir 2012 metus. Pareiškėjas nedeklaravo minėtų mokesčių laikotarpių veiklos rezultatų – apmokestinamojo pelno ir PM. Mokesčių administratorius, atlikęs Pareiškėjo 2010–2012 metų mokesčių laikotarpių gautų pajamų ir leidžiamų atskaitymų perskaičiavimą, apskaičiavo Pareiškėjui mokėtiną PM.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka.

Dėl leidžiamų atskaitymų

Nurodoma, jog skundžiamu sprendimu iš esmės atkartojamas teritorinio mokesčių administratoriaus sprendimo turinys, kuris yra nekokybiškas motyvacijos ir nuoseklumo prasme. Inspekcijos sprendime yra maišomos savo esme skirtingos aplinkybės, smulkmenomis grindžiama visuma ir galiausiai nenurodoma bei Pareiškėjui nėra aiškiai suprantama, kurios konkrečiai įsigytos prekės ir paslaugos ir kodėl, teritorinio mokesčių administratoriaus nuomone, nėra panaudotos Pareiškėjo veikloje ir nepriskiriamos prie leidžiamų atskaitymų. Inspekcija konstatavo, jog Pareiškėjas maitinimo, laisvalaikio, pramogų ir kitų prekių, savo paskirtimi priskiriamų asmeniniam naudojimui, įsigijimo išlaidas nepagrįstai įtraukė į sąnaudas, kurias priskyrė leidžiamiesiems atskaitymams, mažinantiesiems apmokestinamąjį pelną. Tačiau, Pareiškėjo teigimu, Inspekcija šia išvada tiesiog pakartoja teritorinio mokesčių administratoriaus teiginius ir neatsako į skunde centriniame mokesčių administratoriui pateiktą motyvą, kad negalima sutikti

su tokia motyvacija, nes ji grindžiama bereikšme ir savaime nieko nereiškiančia sąvoka – „savo paskirtimi priskiriamų asmeniniam naudojimui“. Pareiškėjo nuomone, visos reprezentacijai patiriamos išlaidos yra skirtos vartojimui, nes tokia yra jų esmė – patraukliu būdu (per vartojimą) potencialiems verslo partneriams pristatyti savo verslą ir teikiamas paslaugas, o su esamais verslo partneriais palaikyti bei gerinti verslo ryšius. Atitinkamai turėtų būti aiškiai motyvuojama, kurios konkrečios išlaidos ir kodėl neatitinka reprezentacinių sąnaudų kriterijų.

Pareiškėjas pabrėžia, jog kiekvienas konkretus pažeidimas privalo būti pagrįstas konkrečiais įrodymais. Todėl nustačius, kad viena ar kita paslauga ar prekė negali būti priskirta reprezentacijai, tai automatiškai nereiškia, kad ir visos kitos prekės ir paslaugos nepriskirtinos reprezentacijai. Tokios pozicijos iš esmės yra laikomasi ir teismų praktikoje, pvz., Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2004-12-14 nutartyje Nr. A-438-1379/2009 konstatavo, kad mokesčių administratorius nepagrįstai apskaičiavo mokesčius tuose epizoduose, kuriuose konkretūs pažeidimai nebuvo nustatyti ir pagrįsti įrodymais.

Skunde nurodoma, kad Inspekcija sprendime konstatavo, jog mokesčių mokėtojas mokestinio patikrinimo metu nepateikė jokių dokumentų, pagrindžiančių, kad patirtos išlaidos atitinka reprezentacines sąnaudas atitinkančius kriterijus ir kad patirtos išlaidos susijusios su Pareiškėjo veikla. Todėl teigiama, kad minėtos išlaidos buvo patirtos ne konkrečių asmenų, o Pareiškėjo savininko naudai. Tačiau, Pareiškėjo nuomone, tokia pozicija neatitinka tikrovės ir yra klaidinga. Pareiškėjas patikrinimo metu mokesčių administratoriui pateikė juridinę galią turinčius pirminius buhalterinius dokumentus, pagrindžiančius išlaidas reprezentacijai. Sprendime nėra nurodoma, kokie dar konkrečiai dokumentai nebuvo pateikti, be kurių nėra galimos reprezentacinės išlaidos. Be to, tokia teritorinio mokesčių administratoriaus motyvacija prieštarauja jo paties pateiktai pozicijai, kad reprezentacinių išlaidų pagrindą sudaro ūkinės operacijos turinys ir esmė. Pareiškėjas pažymi, kad MAĮ 10 straipsnyje yra įtvirtintas turinio viršenybės prieš formą principas, kuris taip pat reiškia, kad formalūs trūkumai dokumentuose ar netinkami rekvizitai nepaneigia ūkinės operacijos turinio bei buvimo fakto ir atitinkamai negali paneigti ir su tuo susijusių mokesčio mokėtojų teisių, šiuo konkrečiu atveju – teisės reprezentacines išlaidas įtraukti į įmonės sąnaudas. Todėl, Pareiškėjo vertinimu, mokesčių administratoriaus pozicija, kai abstrakčiomis sąvokomis ir tariamais dokumentų trūkumais yra neigiamas turinys, negali būti pripažinta pagrįsta.

Be to, Pareiškėjo teigimu, šiame mokestiniam ginče mokesčių administratorius neįvykdė pareigos pagrįsti apskaičiuotas mokesčio sumas (MAĮ 67 straipsnio 1 dalis), jų apskaičiavimą grindė nemotyvuotais teiginiais ir nepagrįstai perkėlė visą įrodinėjimo pareigą Pareiškėjui, nurodydamas, kad nebuvo pateikti neįvardijami dokumentai ar įrodymai.

Pareiškėjas dėl išlaidų sveikatingumo paslaugoms ir bilietams į kultūros renginius nepriskyrimo prie reprezentacinių išlaidų nurodo, jog PMĮ 22 straipsnio komentare kaip įprastinis reprezentacinių išlaidų pavyzdys yra nurodomos išlaidos kultūros ir sporto renginiams.

Taip pat Pareiškėjas nesutinka ir su Inspekcijos teiginiu, kad nuo 2011-05-03 Pareiškėjo vieninteliu verslo partneriu buvo UAB „M1“, kurio akcininkai ir vadovai glaudžiai susiję su Pareiškėjo vadovu. Visų pirma, PMĮ 22 straipsnio 2 dalyje esančiame reprezentacinių sąnaudų apibrėžime nustatyta, kad reprezentacinės išlaidos yra skirtos naujiems verslo ryšiams užmegzti arba esamiems pagerinti. Todėl teiginys (motyvas), kad tam tikru laikotarpiu Pareiškėjas turėjo tik vieną verslo partnerį jau pats savaime patvirtina, kad buvo būtinos papildomos pastangos naujiems verslo ryšiams užmegzti. Atitinkamai, kaip jau paminėta, reprezentacinės išlaidos gali būti skirtos ir esamiems verslo ryšiams gerinti (palaikyti). Todėl teiginys, kad Pareiškėjas su savo verslo partneriu yra susijęs draugystės ir verslo ryšiais tik patvirtina reprezentacinių išlaidų pagrįstumą ir tiesioginę sąsają su pajamų uždirbimu.

Skunde nurodoma, jog sprendime mokesčių administratorius taip pat neigia Pareiškėjo teisę turėti realią veiklos buveinę. Pareiškėjo pozicija dėl patalpų adresu: *duomenys neskelbtini*, panaudos neigiama remiantis išimtinai mokesčių administratoriaus informacinių duomenų bazės

duomenimis, dėl deklaruotos buveinės vietos. Tačiau, Pareiškėjo teigimu, registracijos buveinė ar pasenę informacinės sistemos duomenys negali paneigti fakto, kad Pareiškėjui yra reikalingos ir realiai jo veiklai naudojamos patalpos. Pažymima, kad adresu: *duomenys neskelbtini*, yra sena Pareiškėjo registracijos vieta, kuri tikrinamuojų laikotarpiu nebuvo ir negalėjo būti naudojama kaip Pareiškėjo patalpos, nes ten, kaip nurodė ir pats mokesčių administratorius, yra garažas. Pareiškėjo nuomone, centrinis mokesčių administratorius be pagrindo neatsižvelgia į pateiktą patalpų panaudos sutartį, kuri tik patvirtina nuo pat pradžių aiškiai ir nuosekliai dėstyta Pareiškėjo poziciją dėl patalpų naudojimo ir atlikto remonto jose.

Pareiškėjas nurodo, jog, nepaneigiant aukščiau išdėstyto, svarbu pabrėžti, kad net ir nustatius tam tikrų išlaidų neatitikimą leidžiamiems atskaitymams, mažinantems Pareiškėjo apmokestinamąjį pelną, tai automatiškai nereiškia, kad tokios išlaidos tampa Pareiškėjo vadovo pajamomis natūra. Pareiškėjo vertinimu, tokia pozicija prieštarauja elementariai logikai, be to, nėra galiojančių teisės aktų, kurie nustatytų mokesčių administratoriaus poziciją pagrindžiantį reguliavimą.

Pareiškėjas, vadovaudamasis GPMĮ 2 straipsnio 15 dalimi, atsižvelgdamas į GPMĮ komentare pateiktus kriterijus, kuriuos tenkinus pripažįstamos pajamos natūra, t. y. turto ar paslaugų davėjo ir naudos gavėjo tarpusavio santykiai yra pagrįsti siekimu duoti (gauti) ekonominę naudą ir siekis duoti (gauti) naudą yra kilęs dėl tam tikrų interesų ar sandorių įtakos, ir naudos davėjas siekia duoti naudą konkrečiam gyventojui, daro išvadą, kad skundžiamame sprendime nėra analizuojamas ar įrodinėjamas nei vienas iš šių kriterijų. Nėra nustatinėjama ar nustatoma, kas konkrečiai ir kodėl (dėl kokių interesų ar sandorių įtakos) gavo konkrečią naudą, o pajamos natūra priskiriamos Pareiškėjo vadovui, nesant tam jokio teisinio ar faktinio pagrindo.

Pažymima ir tai, kad netgi įrodžius pajamų natūra gavimo faktą ir nustatius bei įrodžius visus pajamų natūra gavimo kriterijus, nėra teisinio pagrindo tokias pajamas apmokestinti kaip darbo užmokesį. Šiuo konkrečiu atveju, Pareiškėjo vadovas K. M. su Pareiškėju yra susijęs įvairiais teisiniais santykiais: jis yra Pareiškėjo akcininkas, skolininkas, vadovas ir pan. Jokiamo galiojančiame teisės akte nėra įtvirtintos prezumpcijos ar reguliavimo, kuriuo būtų nustatyta, kad bet kokia gauta nauda būtų priskiriama pajamoms iš darbo santykių vien todėl, kad asmuo su atitinkamu ūkio subjektu yra susijęs darbo santykiais. Be to, tokia pozicija neatitinka darbo užmokesčio sąvokos ir esmės (Darbo kodekso 186 straipsnio 1 dalis).

Pareiškėjas, atsižvelgdamas į aukščiau nurodytus pajamų natūra pripažinimo kriterijus, daro išvadą, kad pajamos natūra galėtų būti apmokestinamos kaip su darbo santykiais susijusios pajamos tik tuo atveju, jeigu tokiu būdu darbuotojui būtų mokama alga už jo atliekamą darbą arba tai būtų išmokos tiesiogiai susijusios su jo dirbamu darbu. Tačiau tai nereiškia, kad bet kokia ir bet kokio dydžio nauda, kuri buvo gauta iš asmens, su kuriuo sieja darbo santykiai, automatiškai tampa darbo užmokesčiu.

Atkreipiamas dėmesys, kad centrinis mokesčių administratorius, priskirdamas buto, esančio *duomenys neskelbtini*, remonto išlaidas Pareiškėjo vadovo pajamoms natūra, vadovaujasi GPMĮ 9 straipsnio 7 dalyje įtvirtinta nuostata, kad kai pajamos natūra suteikiamos ne tiesiogiai darbuotojui, o jo šeimos nariams, pajamos priskiriamos darbuotojo su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusiomis pajamomis. Nepaneigiant aukščiau išdėstyto dėl pajamų natūra nustatymo kriterijų ir pajamų natūra priskyrimo darbo užmokesčiui pagrindo, Pareiškėjas pažymi, kad A. B. nėra Pareiškėjo vadovo šeimos narys (sutuoktinis, vaikas (įvaikis), kaip tai yra apibrėžiama įstatyme, todėl aukščiau nurodyta teisės norma nagrinėjamu atveju nėra taikytina.

Dėl Pareiškėjo teiktos paskolos akcininkui

Skunde nurodoma, jog tuo atveju, jeigu mokesčiai apskaičiuojamas remiantis asocijuotų asmenų kainodarą reguliuojančiais teisės aktais (Taisyklėmis) ir yra koreguojama transakcijos

kaina, viena sandorių šalių gauna pajamas, o kita patiria išlaidas. Kitokia situacija nėra galima ir neįmanoma. Todėl mokesčių administratorius neteisėtai menamas palūkanas priskiria abiejų sandorio šalių pajamoms. Tai reiškia, kad jeigu yra taikomos asocijuotų asmenų kainodaros taisyklės, mokesčių apskaičiuoti galima tik vienai iš sandorio šalių, nes kito mokesčių mokėtojo apskaitoje turi būti apskaitomos išlaidos.

Skundo nagrinėjimo metu Pareiškėjas mokesčių administratoriui pateikė paskolos sutartis, sudarytas 2012-09-01 su G. M. ir 2013-01-01 su K. M. Dėl paskolos sutarties su G. M. centrinis mokesčių administratorius nurodė, kad į ją neatsižvelgs, nes teritorinis mokesčių administratorius nustatė, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu asocijuotiems asmenims paskolų neteikė. Pareiškėjas nesutinka su tokiu motyvu, nes menamos palūkanos buvo apskaičiuotos būtent dėl paskolos asocijuotam asmeniui ir netgi neturint paskolos suteikimo dokumento. Pažymima, kad minėtos paskolos sutartys pagrindžia iš Pareiškėjo pasiskolintą 850 000 Lt sumą, todėl į jas neatsižvelgti ir jų nevertinti nėra pagrindo.

Pareiškėjas, atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, vadovaudamasis MAĮ 155 straipsnio 4 dalimi, prašo Komisijos panaikinti Inspekcijos 2014-07-10 sprendimą Nr. 69-81.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl Inspekcijos 2014-07-10 sprendimo Nr. 69-81 teisėtumo ir pagrįstumo.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjo skundo Komisijai argumentus, daro išvadą, jog, ginčydamas centrinio mokesčių administratoriaus sprendimą, Pareiškėjas remiasi šiais esminiais pagrindais (argumentais):

- Pareiškėjo patirtos išlaidos, susijusios su jo išgytomis vartojimui skirtomis prekėmis ir paslaugomis (maisto produktai, gėrimai, bilietai į kino teatrus, spektaklius ir kitus pramoginius renginius, paslaugos sanatorijose ir kt.), priskirtinos reprezentacinėms sąnaudoms.

- Pareiškėjo patirtos išlaidos, susijusios su turto (statybinių medžiagų, langų, durų, baldų, buitinės technikos ir kt.) įsigijimu į patalpas adresu: *duomenys neskelbtini*, Pareiškėjo naudojamas kaip veiklos buveinė, priskirtinos leidžiamiems atskaitymams.

- Net ir nustačius tam tikrų išlaidų neatitikimą leidžiamiems atskaitymams, mažinantiems Pareiškėjo apmokestinamąjį pelną, mokesčių administratorius nepagrįstai tokias išlaidas priskyrė Pareiškėjo vadovo pajamoms natūra.

- Mokesčių administratorius, atlikdamas kontroliuojamosios transakcijos vertinimą, privalėjo vertinti vidinius palyginamumus, t. y. Pareiškėjo mokesčių administratoriui pateiktas paskolos sutartis, sudarytas 2012-09-01 su G. M. ir 2013-01-01 su K. M.

- Mokesčių administratorius nepagrįstai Pareiškėjo direktoriaus natūra gautas pajamas apmokestino kaip su darbo santykiais susijusias pajamas.

Kadangi bylos nagrinėjimo apimtis apsprendžiama pagal pareikštus konkrečius ir aiškius reikalavimus, o nagrinėjamoje byloje Pareiškėjas yra pareiškęs konkrečius ir aiškius reikalavimus, todėl Komisija mokestinį ginčą nagrinėja jo ribose, šiame sprendime pasisakydama tik dėl Pareiškėjo skunde Komisijai išdėstytų argumentų, kuriuos Komisijos posėdžio metu akcentavo ir Pareiškėjo atstovas.

Dėl išlaidų, mažinančių apmokestinamąjį pelną

2001-12-20 Pelno mokesčio įstatymo Nr. IX-675 (toliau – PMI) 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog apskaičiuojant Lietuvos vieneto apmokestinamąjį pelną, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita, iš pajamų: 1) atimamos neapmokestinamosios pajamos; 2) atskaitomi

leidžiami atskaitymai; 3) atskaitomi ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai. Leidžiami atskaitymai pagal PMĮ 17 straipsnio 1 dalį yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti. Ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams priskiriamos reprezentacijos sąnaudos (PMĮ 17 straipsnio 2 dalies 4 punktą). Pagal PMĮ 22 straipsnio 2 dalį reprezentacinės sąnaudos – vieneto lėšos, kurias jis skiria naujiems verslo ryšiams su kitais vienetais arba fiziniais asmenimis, išskyrus vieneto darbuotojus, akcininkus, savininkus bei kontroliuojamuosius ar kontroliuojančius vienetus ar kontroliuojančius nuolatinis gyventojus, užmegzti arba esamiems pagerinti. Reprezentacinės sąnaudos patiriamos konkrečių asmenų naudai. PMĮ 31 straipsnio 1 dalies 13 punkte nurodyta, jog iš pajamų negali būti atskaitoma kitos nesusiję su pajamų uždirbimu ir neįprastinės vieneto vykdomai veiklai sąnaudos bei sąnaudos, nelaikomos leidžiamais atskaitymais pagal šį įstatymą.

Taigi Pareiškėjo patirtos turto įsigijimo sąnaudos gali būti pripažįstamos leidžiamais atskaitymais tik tokiu atveju, jei jos yra įprastinės Pareiškėjo vykdomai veiklai ir būtinos pajamoms uždirbti, o prekių ir paslaugų įsigijimo sąnaudos – ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymais, tik jei jos priskirtinos reprezentacinėms sąnaudoms.

Komisija nekartoja ginčijamame Inspekcijos sprendime (ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje) išsamiai nurodytų visų nustatytų faktinių aplinkybių, susijusių su Pareiškėjo 2010-01-12–2013-06-02 laikotarpiu įsigytais prekės ir paslaugomis už 33 406 Lt (6 700 Lt PVM), tik konstatuoja, kad Pareiškėjas nepagrindė, jog jo įsigytos prekės ir paslaugos buvo skirtos reprezentacijai – naujų verslo ryšių užmezgimui ar esamų pagerinimui.

Pareiškėjas skunde Komisijai teigė, jog jis mokesčių administratoriui pateikė juridinę galią turinčius pirminius buhalterinius dokumentus, t. y. sąskaitas faktūras, pagrindžiančius išlaidas reprezentacijai, tačiau Komisija nurodo, jog tai yra dokumentai, patvirtinantys, kad prekės ir paslaugos realiai buvo įsigytos. Įvertinus Pareiškėjo akcentuotus pirminius buhalterinės apskaitos dokumentus, matyti, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu nuolat, sistemingai įsigydavo maitinimo paslaugas, alkoholinius gėrimus, saldumynus, grožinės literatūros knygas, knygas, skirtas vaikams, žaislus, rūbus bei kitos paskirties prekes vaikams, vyriškus, moteriškus rūbus ir avalynę, kitas pramonines prekes. Tačiau Pareiškėjas nei mokesčių administratoriui, nei Komisijai nepateikė jokių dokumentų, patvirtinančių, kad išlaidos minėtoms prekėms įsigyti buvo skirtos naujiems verslo ryšiams užmegzti arba esamiems pagerinti, kad atitinkami įsigyti daiktai (pvz., knygos, žurnalai, žaislai) yra reprezentatyvūs.

Nors byloje nustatyta, jog nuo 2010 metų sausio iki lapkričio mėnesio bei nuo 2012-06-25 iki 2012-07-05 Pareiškėjas atliko grunto kasimo darbus UAB „V1“ (darbai įforminti 2010-01-29, 2010-05-13, 2010-09-30, 2010-10-29, 2010-11-30, PVM sąskaitomis faktūromis, bendra darbų vertė 21 595 Lt ir 4 535 Lt PVM), UAB „M2“ (darbai įforminti 2010-05-31, 2010-06-30, 2010-07-30, 2010-08-31 PVM sąskaitomis faktūromis, bendra darbų vertė 37 699 Lt), UAB „F1“ (darbai įforminti 2010-10-29, 2012-06-30, 2012-07-05 PVM sąskaitomis faktūromis, bendra darbų vertė 8 185 Lt ir 1 719 Lt PVM), UAB „H1“ (darbai įforminti 2012-06-25 PVM sąskaita faktūra, darbų vertė 1 400 Lt ir 294 Lt PVM), t. y. Pareiškėjas turėjo verslo partnerių, tačiau byloje nėra duomenų, kaip lėšas, skirtas aukščiau nurodytoms prekėms ir paslaugoms, Pareiškėjas siejo su esamų verslo ryšių pagerinimu.

Taip pat byloje nepateikti dokumentai, pagrindžiantys, kad Pareiškėjo patirtos išlaidos renginiams, sveikatingumo paslaugoms ir pan. buvo skirtos ne Pareiškėjo akcininko ir direktoriaus bei su juo draugystės ir verslo ryšiais susijusių asmenų asmeniniams poreikiams tenkinti, o buvo susijusios su Pareiškėjo reprezentacija.

Byloje nustatyta, kad laikotarpiu nuo 2011-07-06 iki 2013-06-30 (tikrinamojo laikotarpio pabaigos) Pareiškėjas turėjo vieną pagrindinį verslo partnerį UAB „M1“, kurio akcininkai G. M. ir A. B. glaudžiais verslo ir draugystės ryšiais susiję su Pareiškėjo vadovu. Nustatyta, jog UAB „M1“ vadovas ir akcininkas G. M. bei Pareiškėjo vadovas ir vienintelis akcininkas K. M. yra

2011-11-24 įkurtos bendrovės „S1“ akcininkai, turintys po 50 proc. akcijų. UAB „M1“ akcininkės A. B. (A.), nuo 2008-09-01 iki 2010-12-31 dirbusios pas Pareiškėją, deklaruota gyvenamoji vieta yra *duomenys neskelbtini*, K. M. priklausančiame bute. Šiuo adresu gyvenamoji vieta deklaruota ir K. M. bei A. B. dukros, gimusios 2012-07-20. Be to, pagal Pareiškėjo mokesčių administratoriui pateiktus darbo užmokesčio registrus 2010 metais pas Pareiškėją dirbo tik direktorius K. M. ir A. B., 2011 metais sausio–balandžio mėnesiais dirbo tik direktorius. Taigi byloje nesant įrodymų, kad Pareiškėjas ginčo lėšas skyrė naujų verslo ryšių užmezgimui ar esamų pagerinimui bei nustačius aukščiau nurodytas aplinkybes, darytina išvada, jog Pareiškėjo patirtos išlaidos renginiams, sveikatingumo paslaugoms ir pan. nebuvo susijusios su Pareiškėjo reprezentacija, o buvo skirtos Pareiškėjo akcininko ir direktoriaus asmeniniams poreikiams tenkinti.

Taigi atsižvelgus į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, jog Pareiškėjo patirtos išlaidos prekėms ir paslaugoms, nurodytoms 2013-12-27 patikrinimo akto Nr. (04.1)-AU16-29 1, 2, 3 ir 5 prieduose, nelaikomos reprezentacinėmis sąnaudomis, todėl Inspekcija pagrįstai jas priskyrė neleidžiamiems atskaitymams.

Iš bylos medžiagos taip pat matyti, jog Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2011-11-03 iki 2012-11-12 įsigijo statybinių medžiagų už 11 723 Lt (2 462 Lt PVM) (patikrinimo akto 9 priedas) ir laikotarpiu nuo 2011-03-10 iki 2013-04-08 – baldus, vonios kambario įrangą ir buitinę techniką už 10 358 Lt (2 175 Lt PVM) (patikrinimo akto 10 ir 11 priedai). Pareiškėjas įsigytas prekes įtraukė į sąnaudas, kurias priskyrė leidžiamiems atskaitymams, mažinantiesiems apmokestinamąjį pelną. Pareiškėjo teigimu, statybinės medžiagos panaudotos buto, esančio *duomenys neskelbtini*, kurį Pareiškėjas nuomojo buveinei pagal 2011-10-03 panaudos sutartį, remontui, kitos prekės taip pat buvo skirtos ir panaudotos minėtame bute.

Taigi nors Pareiškėjas teigė, jog aukščiau nurodytos prekės buvo skirtos Pareiškėjo buveinei, esančiai adresu: *duomenys neskelbtini*, remontuoti ir ją įrengti, tačiau mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjo buveinės vieta minėtu adresu deklaruota nebuvo, VĮ „Registrų centras“ duomenimis šiuo adresu taip pat nėra įregistruota jokių sutarčių. Mokesčių administratoriaus naudojamų informacinių duomenų bazių duomenimis Pareiškėjo buveinės vieta deklaruota adresu: *duomenys neskelbtini*. Pareiškėjas būtent už šį nekilnojamąjį turtą ginčo 2010–2012 m. laikotarpiu skaičiavo, deklaravo ir mokėjo nekilnojamojo turto mokesťį.

Pareiškėjo patikrinimo metu taip pat nustatyta, kad butą adresu: *duomenys neskelbtini*, 2011-09-05 įsigijo A. B. – Pareiškėjo direktoriaus K. M. dukters mama, UAB „M1“ akcininkė, nuo 2008-09-01 iki 2010-12-31 dirbusi pas Pareiškėją.

Taigi nustačius minėtas aplinkybes, darytina išvada, jog mokesčių administratorius pagrįstai minėtų prekių įsigijimo išlaidų nepripažino leidžiamais atskaitymais PMĮ 17 straipsnio 1 dalies prasme. Pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių įrodymų, kad jo patirtos sąnaudos buvo skirtos pajamoms uždirbti ar ekonominei naudai gauti.

Pareiškėjas centriniam mokesčių administratoriui 2014-06-26 pateikė 2011-10-03 patalpų, esančių *duomenys neskelbtini*, panaudos sutartį, pagal kurią A. B., kuriai nuosavybės teise priklauso minėtos patalpos, perdavė Pareiškėjui nuo 2011-10-03 iki 2014-03-31 laikinai ir neatlygintinai valdyti ir naudoti patalpas.

Komisija sutinka su Inspekcijos pozicija neatsižvelgti į šią sutartį ir visų kitų byloje nustatytų aplinkybių kontekste vertinti ją kritiškai.

Byloje nustatyta, jog 2011-10-03 patalpų panaudos sutartis nustatyta tvarka nebuvo registruota VĮ „Registrų centras“, Pareiškėjas nebuvo deklaravęs savo buveinės šių patalpų adresu. Be to, minėta sutartis nebuvo pateikta Pareiškėjo patikrinimo metu ir pateikta tik 2014-06-25 centriniam mokesčių administratoriui, nagrinėjančiam Pareiškėjo skundą dėl vietos mokesčių administratoriaus sprendimo. Pažymėtina, jog Pareiškėjas 2014-04-29 skunde Inspekcijai dėl Kauno AVMI sprendimo net nebuvo užsiminęs apie tokios sutarties egzistavimą. Taigi dokumentas dėl ginčo buto panaudos pateiktas po atlikto mokesčių administratoriaus

patikrinimo. Tai nėra draudžiama, tačiau užkerta galimybę tikėti Pareiškėjo sąžiningumu. Komisijos vertinimu, Pareiškėjo pareiga padėti visapusiškai išsiaiškinti aplinkybes, kad būtų priimtas kuo objektyvesnis sprendimas, vykdyta netinkamai.

2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 67 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta mokesčių administratoriaus pareiga pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Pareiškėjas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos (MAĮ 67 straipsnio 2 dalis). Todėl mokesčių mokėtojui siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nuginkčyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti įrodymais nepagrįstų paaiškinimų, kontrargumentų teikimu. Mokesčių mokėtojas turėtų pateikti tokius įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius. Tikrinamu atveju, susipažinus su Pareiškėjo skunde Komisijai išdėstytais argumentais bei įvertinus bylos medžiagą, nėra pagrindo kitokiai, nei mokesčių administratoriaus, išvadai, kad Pareiškėjo įsigytos ginčo prekės ir paslaugos nebuvo skirtos bei naudojamos Pareiškėjo vykdomoje ekonominėje veikloje, daryti, Pareiškėjas kaip PM apmokestinamas asmuo sąnaudų pripažinimo prasme neįvykdė pareigos pagrįsti, jog patirtos išlaidos buvo skirtos pajamoms uždirbti.

2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 5 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad pajamų mokesčio objektas yra gyventojų pajamos. Pajamos – pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos, nutraukus gyvybės draudimo sutartis ar išstojus iš pensijų fondo gražinamos įmokos (ar jų dalis), atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už perduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais ir (arba) natūra, išskyrus 1–8 punktuose numatytas išimtis (GPMĮ 2 straipsnio 14 dalis). GPMĮ 2 straipsnio 15 dalyje pajamos natūra apibrėžiamos kaip neatlygintinai, mainais arba lengvatine kaina (konkrečiam gyventojui dėl tam tikrų interesų ar sandorių įtakos nustatyta mažesne negu tikroji rinkos kaina) gautas nuosavybėn arba naudoti (neįgyjant nuosavybės teisės) turtas arba gautos paslaugos, taip pat kita gauta nauda (jei naudos gavėjas turėjo tikslą naudą duoti konkrečiam asmeniui), kai gauto turto, paslaugų ar kitos naudos ekvivalentas pinigine išraiška pagal šio įstatymo nuostatas būtų priskiriamas pajamoms. Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašą 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 patvirtino Lietuvos Respublikos finansų ministras. Minėtos tvarkos 2 punkte nurodyta, kad gaunant turtą, paslaugas ar kitą naudą, pajamos, gautos natūra, įvertinamos pagal pajamų natūra davėjo šiam turtui įsigyti arba paslaugoms apmokėti turėtas išlaidas.

Nagrinėjamoje byloje konstatavus, jog Pareiškėjas nepagrįstai 55 487 Lt prekių ir paslaugų įsigijimo išlaidas priskyrė leidžiamoms atskaitymams, minėtos prekės ir paslaugos buvo panaudotos Pareiškėjo direktoriaus ir su juo verslo bei draugystės santykiais susijusių asmenų asmeniniams poreikiams tenkinti, ši suma, vadovaujantis aukščiau išdėstytu teisiniu reglamentavimu, priskirtina Pareiškėjo direktoriaus K. M. natūra gautoms pajamoms.

Dėl kontroliuojamosios transakcijos vertinimo

Byloje nustatyta, jog Pareiškėjas savo akcininkui ir direktoriui K. M. teikė paskolas, neapskaičiuodamas paskolų palūkanų. Nustatyta, jog Pareiškėjas 2012-06-15 suteikė K. M. 100 000 Lt paskolą, 2012-07-31 – 300 000 Lt paskolą, 2012-08-31 – 200 000 Lt paskolą, 2012-09-28 – 100 000 Lt paskolą ir 2012-12-31 – 150 000 Lt paskolą.

Mokesčių administratorius, nustatęs, kad K. M. ir Pareiškėjas yra asocijuoti asmenys, Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu paskolų neasocijuotiems asmenims neteikė ir iš neasocijuotų asmenų negavo, Pareiškėjo vykdytų paskolų sandorių tikrąją rinkos kainą, atitinkančią ištiesiosios rankos principą, nustatė naudodamas išorinius palyginamumus, t. y.

pagal Lietuvos Banko skelbiamą pinigų finansinių institucijų suteiktų naujų paskolų nefinansinėms korporacijoms ir namų ūkiams ir jų palūkanų normų statistiką. Atsižvelgdamas į šią statistiką, mokesčių administratorius apskaičiavo 15 114 Lt menamas palūkanas nuo K. M. suteiktos paskolos sumos, atitinkamai kiekvienos paskolos suteikimo datai taikydamas 5,64 proc., 5,78 proc., 4,90 proc., 5,56 proc., 5,04 proc. palūkanų normas. Papildomai apskaičiuota menamų palūkanų 15 114 Lt suma buvo padidintos Pareiškėjo pajamos.

Taip pat Inspekcija nurodė, jog K. M., gavęs minėtas paskolas, išvengė palūkanų mokėjimo Pareiškėjui, todėl 15 114 Lt priskyrė K. M. pajamoms natūra.

Pareiškėjas skunde Komisijai ir Pareiškėjo atstovas Komisijos posėdžio metu teigė, jog mokesčių administratorius, atlikdamas kontroliuojamosios transakcijos vertinimą, privalėjo vertinti vidinius palyginamumus, t. y. Pareiškėjo mokesčių administratoriui pateiktas paskolos sutartis, sudarytas 2012-09-01 su G. M. ir 2013-01-01 su K. M.

Komisija, pasisakydama dėl Pareiškėjo sudarytų paskolos sutarčių su G. M. ir K. M., atliekant kontroliuojamosios transakcijos vertinimą, nurodo, jog minėtos paskolos sutartys neturi įtakos ginčo menamų palūkanų apskaičiavimo pagrįstumui.

Visų pirma, byloje nustatyta, kad Pareiškėjas paskolas K. M., neskaičiuojant palūkanų, suteikė 2012-06-15–2012-12-31 laikotarpiu. Tuo tarpu, Pareiškėjo pateiktose paskolų sutartyse nurodyta, kad palūkanos (1 proc.) pagal šias sutartis bus mokamos po 2015 m. spalio mėnesio. Be to, Pareiškėjo pateikta paskolos sutartis su K. M. sudaryta po 2012 metų, t. y. 2013-01-01.

Antra, mokesčių administratorius Pareiškėjo patikrinimo metu nustatė, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu paskolų neasocijuotiems asmenims neteikė ir iš neasocijuotų asmenų negavo, 2012-09-01 paskolos sutartis, sudaryta su G. M., neapskaityta Pareiškėjo apskaitoje.

Trečia, Pareiškėjas paskolos sutartis, sudarytas 2012-09-01 su G. M. ir 2013-01-01 su K. M., pateikė tik 2014-06-25 centriniam mokesčių administratoriui, 2014-04-29 skunde Inspekcijai dėl Kauno AVMI sprendimo apie tokių sutarčių egzistavimą net nebuvo paminėta, kas, kaip jau buvo minėta aukščiau, sukelia abejones dėl Pareiškėjo sąžiningumo.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, darytina išvada, jog mokesčių administratorius, nustatęs, kad Pareiškėjas asocijuotam asmeniui teikė paskolas, neskaičiuodamas paskolų palūkanų, vadovaudamasis PMĮ 40 straipsnio, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004-04-09 įsakymu Nr. 1K-123 patvirtintų taisyklių nuostatomis, naudodamas išorinius palyginamumus, pagrįstai nuo suteiktos paskolos sumos apskaičiavo 15 114 Lt menamas palūkanas, ir šia suma padidino Pareiškėjo pajamas.

Nustačius, jog K. M., gavęs iš Pareiškėjo minėtas paskolas, išvengė palūkanų mokėjimo, pagrįstai mokesčių administratoriaus apskaičiuota 15 114 Lt „menamų“ palūkanų suma priskirta K. M. pajamoms natūra.

Dėl Pareiškėjo direktoriaus natūra gautų pajamų apmokestino

Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius, vadovaudamasis GPMĮ 6, 9, 23 straipsnių nuostatomis, nuo Pareiškėjo vadovo K. M. gautų 70 601 Lt pajamų natūra apskaičiavo 10 591 Lt GPM nuo su darbo santykiais susijusių A klasės pajamų, 23 990,30 Lt VSD įmokas ir 4 236,10 Lt PSD įmokas.

Pareiškėjas skunde Komisijai ir Pareiškėjo atstovas Komisijos posėdžio metu nurodė, jog mokesčių administratorius nepagrįstai K. M. natūra gautas pajamas apmokestino kaip darbo užmokestį. Pareiškėjo teigimu, tai, kad K. M. su Pareiškėju yra susijęs įvairiais teisiniais santykiais (jis yra Pareiškėjo akcininkas, skolininkas), tame tarpe, ir darbo (Pareiškėjo vadovas), nesudaro pagrindo išvadai, kad bet kokia gauta nauda priskirtina pajamoms iš darbo santykių. Be to, pažymima, kad tokia pozicija neatitinka darbo užmokesčio sąvokos ir esmės (Darbo kodekso 186 straipsnio 1 dalis).

Taigi iš esmės šios bylos dalies nagrinėjimo dalykas – ar Pareiškėjo direktoriaus iš Pareiškėjo gautos pajamos natūra yra Pareiškėjo siekimas išmokėti direktoriui papildomą darbo užmokestį, todėl šios Pareiškėjo išmokėtos išmokos pagal mokesčio mokėjimo tvarką yra gyventojų A klasės pajamos, nuo kurių prievolė apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą GPM tenka Pareiškėjui.

Komisija, išnagrinėjusi bylos medžiagą nagrinėjamu aspektu, daro išvadą, jog mokesčių administratoriaus pozicija, jog Pareiškėjo direktoriaus iš Pareiškėjo gauta nauda natūra realiai buvo Pareiškėjo direktoriui mokėtas papildomas darbo užmokestis, yra nepagrįsta.

Sutiktina su Pareiškėjo argumentu, kad vien tik faktas, jog Pareiškėją ir K. M. siejo darbo teisiniai santykiai, pats savaime nėra pakankamas pagrindas išvadai, kad ginčo laikotarpiu Pareiškėjas direktoriui K. M. išmokėjo būtent su darbo santykiais susijusias pajamas.

Byloje nėra jokių duomenų, kurių pagrindu būtų galima daryti išvadą, kad Pareiškėjas siekė direktoriui mokėti papildomą atlyginimą už darbą, atliekamą pagal darbo sutartį, išmokant pajamas natūra. Nagrinėjamoje byloje mokesčių administratorius nekonstatavo, kad Pareiškėjas, išmokėdamas pajamas natūra, išmokėjo direktoriui K. M. papildomą darbo užmokestį. Todėl mokesčių administratoriui nei faktinėmis, nei teisinėmis aplinkybėmis nepagrindus, kad Pareiškėjas direktoriui išmokėjo papildomą darbo užmokestį, darytina išvada, jog Pareiškėjo K. M. išmokėtos pajamos natūra laikytinos kitomis nesusijusiomis su darbo santykiais A klasės pajamomis, nuo kurių, vadovaujantis GPMĮ 23 straipsnio 1 dalimi, prievolė apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą GPM tenka Pareiškėjui. Todėl nuo K. M. gautų 70 601 Lt pajamų natūra Inspekcijos apskaičiuotas ir nurodytas Pareiškėjui sumokėti 10 591 Lt GPM tvirtintinas.

Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius, vadovaudamasis 1991-05-21 Valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 (su vėlesniais pakeitimais ir papildymais, toliau – VSDĮ) ir 1996-05-21 Sveikatos draudimo įstatymo Nr. I-1343 (su vėlesniais pakeitimais ir papildymais, toliau – SDĮ) nuostatomis, nuo Pareiškėjo vadovo K. M. 70 601 Lt natūra gautų pajamų, kurias Inspekcija pripažino kaip Pareiškėjo mokėtą direktoriui papildomą darbo užmokestį, apskaičiavo ir nurodė Pareiškėjui sumokėti 23 990,30 Lt VSD įmokas ir 4 236,10 Lt PSD įmokas. Tačiau pagal VSDĮ 4 straipsnio 1 dalį šio įstatymo 3 straipsnio 1–4 punktuose nustatytų rūšių socialiniu draudimu privalomai draudžiami asmenys, dirbantys pagal darbo sutartis. Šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nurodyta, jog socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos nuo kiekvienam apdraustajam asmeniui apskaičiuotos darbo užmokesčio sumos, ne mažesnės kaip minimalioji mėnesinė alga, su darbo santykiais susijusių kompensacinio ar skatinamojo pobūdžio išmokų. Draudėjo (asmuo, kuris įstatymų nustatyta tvarka privalo mokėti VSD įmokas) ir apdraustojo (fizinis asmuo, kuris šio įstatymo nustatyta tvarka VSD įmokas moka pats ir (arba) už jį šias įmokas moka draudėjas) asmens socialinio draudimo įmokas į Valstybinio socialinio draudimo fondą priskaičiuoja, išskaito ir moka draudėjas nuo tos dienos, kurią apdraustasis asmuo pradeda dirbti, neatsižvelgdamas į draudėjo įregistravimo teritorinėje mokesčių inspekcijoje datą (VSDĮ 9 straipsnio 1 dalis). Pagal SDĮ 17 straipsnio 1 dalies 1 punktą draudėjai moka 3 procentų dydžio PSD įmokas nuo VSDĮ nustatyta tvarka apskaičiuotų pajamų, nuo kurių skaičiuojamos socialinio draudimo įmokos, už asmenis, dirbančius pagal darbo sutartis. Asmenys, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, moka 6 procentų dydžio PSD įmokas nuo VSDĮ nustatyta tvarka asmeniui apskaičiuotų pajamų, nuo kurių skaičiuojamos socialinio draudimo įmokos.

Taigi, atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą teisinį reglamentavimą, VSD įmokos ir PSD įmokos skaičiuojamos nuo apdraustajam asmeniui apskaičiuotos darbo užmokesčio sumos.

Kaip jau buvo minėta aukščiau, Komisija konstatavo, jog Pareiškėjo K. M. išmokėtos 70 601 Lt pajamos natūra laikytinos su darbo santykiais nesusijusiomis A klasės pajamomis. Todėl Inspekcija nepagrįstai apskaičiavo ir nurodė Pareiškėjui sumokėti VSD įmokas ir PSD įmokas. Atsižvelgiant į tai, centrinio mokesčių administratoriaus 2014-07-10 sprendimo Nr. 69-

81 dalis, kuria nurodyta Pareiškėjui sumokėti 23 990,30 Lt VSD įmokas ir 4 236,10 Lt PSD įmokas, naikintina. Atitinkamai naikintina ir mokesčių administratoriaus Pareiškėjui nurodyta sumokėti 11 995,15 (23 990,30 x 50 proc.) Lt VSD įmokų bauda ir 2 118,05 (4 236,10 x 50 proc.) Lt PSD įmokų bauda.

Dėl PM

Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius Pareiškėjui apskaičiavo ir nurodė sumokėti į valstybės biudžetą 40 271 Lt PM ir su juo susijusias sumas.

Nagrinėjamoje byloje konstatuota, jog mokesčių administratorius pagrįstai, nustatęs, kad Pareiškėjas asocijuotam asmeniui teikė paskolas, neskaičiuodamas paskolų palūkanų, nuo suteiktos paskolos sumos mokesčių administratorius apskaičiavo 15 114 Lt menamas palūkanas, ir šia suma padidino Pareiškėjo pajamas. Tačiau, kaip minėta, nagrinėjamoje byloje Komisijai konstatavus, jog Pareiškėjui nepagrįstai buvo apskaičiuotos VSD įmokos ir PSD įmokos, kurios, vadovaujantis PMĮ 17 straipsnio nuostatomis, priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, papildomai apskaičiuotas ir nurodytas sumokėti PM iš dalies negali būti tvirtinamas. PM bazė, nuo kurios skaičiuotinas mokėtinas PM, atsižvelgus į nurodytus Inspekcijos sprendimo trūkumus, nustatyta iš naujo. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Inspekcijos 2014-07-10 sprendimo Nr. 69-81 nurodymas Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 40 271 Lt PM ir su juo susijusias sumas negali būti tvirtinamas, todėl yra naikintinas ir Pareiškėjo skundas šioje dalyje perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Iš Pareiškėjo skundo Komisijai turinio matyti, jog Pareiškėjas Komisijai nepateikė nesutikimo argumentų dėl 1 099 Lt GPM nuo su darbo santykiais susijusių A klasės pajamų (patikrinimo akto 15 psl., 4 pažeidimas), 1 382,37 Lt VSD įmokų ir 244,08 Lt PSD įmokų (patikrinimo akto 16–17 psl. 8 pažeidimas), 11 410 Lt PVM (patikrinimo akto 13–14 psl. 1 ir 2 pažeidimai), 352 Lt mokesčio už aplinkos teršimą (patikrinimo akto 14 psl. 3 pažeidimas), 21 Lt įmokų į Garantinį fondą (patikrinimo akto 16 psl. 7 pažeidimas) ir su šiais mokesčiais susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumo. Todėl Komisija šiuo klausimu plačiau nepasisako, pripažindama, jog mokesčių administratorius teisingai taikė teisės normas, konstatuodamas atitinkamų mokesčių įstatymų pažeidimus. Todėl Inspekcijos 2014-07-10 sprendimo Nr. 69-81 dalis, kuria nurodyta Pareiškėjui sumokėti 1 099 Lt GPM nuo su darbo santykiais susijusių A klasės pajamų, 1 382,37 Lt VSD įmokos, 244,08 Lt PSD įmokos, 11 410 Lt PVM, 352 Lt mokesčiai už aplinkos teršimą, 21 Lt įmokos į Garantinį fondą ir su šiais mokesčiais susijusios sumos, tvirtintina.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundą, atsižvelgdama į aukščiau išvardytas aplinkybes ir vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Inspekcijos 2014-07-10 sprendimo Nr. 69-81 dalį, kuria nurodyta Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 11 690 Lt GPM, 1 695 Lt GPM delspinigius, 3 507 Lt GPM baudą, 11 410 Lt PVM, 1 746 Lt PVM delspinigius, 3 423 Lt PVM baudą, 352 Lt mokesčių už aplinkos teršimą, 56 Lt mokesčio už aplinkos teršimą delspinigius, 106 Lt mokesčio už aplinkos teršimą baudą, 21 Lt įmokas į Garantinį fondą, 1 382,37 Lt VSD įmokas, 691,19 Lt VSD įmokų baudą, 244,08 Lt PSD įmokas ir 122,04 Lt PSD įmokų baudą.

2. Panaikinti Inspekcijos 2014-07-10 sprendimo Nr. 69-81 dalį, kuria nurodyta Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 23 990,30 Lt VSD įmokas, 11 995,15 Lt VSD įmokų baudą, 4 236,10 Lt PSD įmokas ir 2 118,05 Lt PSD įmokų baudą.

3. Inspekcijos 2014-07-10 sprendimo Nr. 69-81 dalį, kuria nurodyta Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 40 271 Lt PM, 1 671 Lt PM delspinigius, 12 081 Lt PM baudą, panaikinti ir Pareiškėjo skundą šioje dalyje perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Steponas Vytautas Jurna

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Edita Veršeliienė

Lina Vosyliienė